

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

עבודה זרה-אין מעמידין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	כ	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	לד.
אנא חזינא להו דמדדיתי, וכיון דמדדיתי ודאי בלעי ואסירי, מ"ט? התורה העידה על כלי חרס שאינו יוצא מידי דופן לעולם.	אמר להו: [מרומר]											לד.
מ"ש מין נסך, דדרש להו מרימר: כולו מאני דקוניה שרי?												לד.
וכ"ת, חמץ דאורייתא, יין נסך דרבנן												לד.
והא כל דתקון רבנן כעין דאורייתא תקון												לד.
זה תשמישו בחמין, וזה תשמישו בצונן.												לד.
ר"ע איקלע לגינוק, בעו מיניה: מתענין לשעות או אין מתענין לשעות?												לד.
לא הוה בידיה	[רבי עקיבא]											לד.
קנקנים של עובדי כוכבים אסורין או מותרין?												לד.
לא הוה בידיה	[רבי עקיבא]											לד.
במה שימש משה כל שבעת ימי המלואים?												לד.
לא הוה בידיה	[רבי עקיבא]											לד.
אתא שאל בי מדרשא	[רבי עקיבא]											לד.
הלכתא: מתענין לשעות, ואם השלים - מתפלל תפלת תענית	אמרי:											לד.
והלכתא: קנקנים של עובדי כוכבים לאחר י"ב חדש מותרין												לד.
במה שימש משה שבעת ימי המלואים? בחלוק לבן.												לד.
בחלוק לבן שאין בו אימרא.	רב כהנא מתני:											לד.
החרצנים והזגים של עובדי כוכבים וכו'.												לד.
החרצנים והזגים של עובדי כוכבים - לחין אסורין, יבשים מותרים.	ת"ר:											לד.
הי נינהו לחין והי נינהו יבשין?												לד.
לחין - כל י"ב חדש, יבשים - לאחר י"ב חדש.	רב יהודה אמר שמואל:											לד.
כשהן אסורין - אסורין אפילו בהנאה, כשהן מותרין - מותרין אפילו באכילה.	אתמר, אמר רבה בר בר חנה א"ר יוחנן:											לד.
האי דורדיא דהמרא דארמאי, בתר תריסר ירחי שתא שרי.	רב זביד:											לד.
הני גולפי, בתר תריסר ירחי שתא שרי.	רב חביבא בריה דרבא:											לד.
האי אבטא דטייעי, בתר תריסר ירחי שתא שרי.	רב חביבא:											לד.
הני פורצני דארמאי, בתר תריסר ירחי שתא שרי.	רב אחא בריה דרב איקא:											לד.
הני גולפי שחימי ואוכמי, בתר תריסר ירחי שתא שרי.	רב אחא בריה דרבא:											לד.
והמוריים.												לד.
מוריים אומן - מותר.	ת"ר:											לד.
אף חילק אומן - מותר.	ר' יהודה בן גמליאל אומר משום ר' חנינא ב"ג:											לד.
מוריים אומן - מותר.	תני אבימי בריה דר' אבהו:											לד.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

עבודה זרה-אין מעמידין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
פעם ראשון ושני - מותר, שלישי - אסור, מ"ט? פעם ראשון ושני דנפיש שומנייהו - לא צריך למירמי בהו חמרא, מכאן ואילך רמו בהו חמרא.	הוא תני לה והוא א"ל:											לד:
ההוא ארבא דמורייסא דאתי לנמילא דעכו, אותיב רבי אבא דמן עכו נטורי בהדה	[רבי אבא דמן עכו]											לד:
עד האינדא מאן נטרה?	א"ל רבא:											לד:
עד האינדא למאי ניחוש לה? אי משום דמערכי ביה חמרא, קיסתא דמורייס בלומא, קיסתא דחמרא בד' לומי.	א"ל: [רבי אבא דמן עכו]											לד:
דלמא אידי דצור אתו דשוי חמרא?	ר' ירמיה לר' זירא:											לד:
התם עיקולי ופשורי איכא.	א"ל: [רבי זירא]											לד:
וגבינת בית אונייקי.												לד:
מפני מה אסרו גבינת אונייקי? מפני שרוב עגלים של אותה עיר נשחטין לעבודת כוכבים.	רבי שמעון בן לקיש:											לד:
מאי אריא רוב עגלים? אפילו מיעוט נמי, דהא ר"מ חייש למיעוטא												לד:
אי אמרת רוב, איכא מיעוט, אלא אי אמרת מיעוט, כיון דאיכא רוב עגלים דאין נשחטין לעבודת כוכבים, ואיכא נמי שאר בהמות דאין נשחטין לעבודת כוכבים - ה"ל מיעוטא דמיעוטא, ומיעוטא דמיעוטא לא חייש ר"מ.												לד:
כי נשחטין לעבודת כוכבים מאי הוי? והא את הוא דשרי?	ר"ש בר אליקים לר"ש בן לקיש:											לד:
השוחט את הבהמה לזרוק דמה לעבודת כוכבים, להקטיר חלבה לעבודת כוכבים - רבי יוחנן אמר: אסורה	דאמרת: [רבי יוחנן]											לד:
מחשבין מעבודה לעבודה, וילפינן חוץ מפנים	קסבר: [רבי יוחנן]											לד:
מותרת	רבי שמעון בן לקיש:											לד:
תרמינך שעתך, באומר: בגמר זביחה הוא עובדה.	א"ל: [רבי שמעון בן לקיש]											לד:
שאל ר' ישמעאל [וכו'].	רבי יהודה:											לד:
המקדש בפרש שור הנסקל - מקודשת, בפרש עגלי עבודת כוכבים - אינה מקודשת.	רב אהדבוי אמר רב:											לד:
איבעית אימא: סברא, ואב"א: קרא.												לד:
איבעית אימא סברא, גבי עגלי עבודת כוכבים ניחא ליה בנפחיה, אבל גבי שור הנסקל לא ניחא ליה בנפחיה.												לד:
איבעית אימא קרא, כתיב הכא: (דברים יג) לא ידבק בידך מאומה, וכתוב התם: (שמות כא) סקול יסקל השור ולא יאכל את בשרו, בשרו אסור, הא פרשו מותרת.												לד:
תרוייהו תננהו, מדקא"ל: מפני שמעמידין בקיבת נבילה, וקא מהדר ליה: והלא קיבת עולה חמורה מקיבת נבילה, מכלל דאיסורי הנאה שרו פרשייהו ומדקא"ל: מפני שמעמידין אותה בקיבת עגלי עבודת כוכבים, וקא מהדר ליה: א"כ למה לא אסרוה בהנאה, מכלל דעבודת כוכבים אסור פרשייהו.	רבא:											לד: